Salms
http://www.porcar.net

06/21/12 - Qui són ells

Quan Almunia diu, sense cap complex, que no ens hem d'endur les mans al cap si es produeix la liquidació d'un banc, però immediatament ens hem d'endur les mans a la butxaca, no siga que ben aviat els atracadors oficials ens criden *mans enlaire!* ... Quan la Sala Penal del Suprem absol Dívar, després d'haver-se demostrat la malversació de fons públics per part del ja ex-president... Quan una empresa com Amstel, *de tan natural que veuen el seu discurs*, és incapaç d'adonar-se per si mateixa que un anunci seu pot ser altament ofensiu per a un poble i una llengua... Quan, després del saqueig i la depredació de corruptes i cacics com Camps o Fabra, i de gestors bancaris del tot irresponsables, com Rato o Mafo, ningú no ha pagat encara ni un sol plat trencat... Quan Merkel diu que «*Grècia no és deixa ajudar*» sense preguntar-se en cap moment per quina raó no pot deixar-se ajudar... Quan els governs europeus i estatals no posen fre als especuladors del deute públic i, en canvi, violen sistemàticament els drets laborals, sanitaris i educatius dels ciutadans... Aleshores, obtenim la viva imatge del nazisme, impecablement exemplificada en el personatge d'aquest militar de la pel·lícula «La vida és bella». L'escena és una sàtira brutal, exacta, de la barbàrie, de l'absència total d'empatia per part dels opressors. Temps enrere, Guido, el protagonista, havia fet amistat amb el militar nazi, amb el qual intercanviava endevinalles. Quan el troba al camp de concentració, creu que l'ajudarà. És impressionant el semblant desolat de Guido quan comprova que al militar només li preocupa resoldre una endevinalla que no el deixa *dormir*: «*Ajuda'm, Guido, per l'amor de Déu, ajuda'm*». Com si escoltara Rajoy quan demana ajuda per a la banca: «*Soy gordo, soy feo, y de color amarillo, si preguntas quién soy, respondo cua cua cua y hago popó mientras camino. ¿Quién soy yo?*».

Salms